

Věc C-684/18

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

6. listopadu 2018

Předkládající soud:

Curtea de Apel București (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

26. září 2018

Odvolatelka:

World Comm Trading Gfz S.R.L.

Odpůrci:

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

[OMISSIS]

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL (Odvolací soud v Bukurešti - osmý senát pro správní a daňové spory)

ROZHODNUTÍ

Veřejné jednání dne **29. června 2018**

[OMISSIS]

Do rejstříku je zapsána věc týkající se odvolání podaného odvolatelkou **WORLD COMM TRADING GFZ S.R.L** ve vztahu k odpůrcům **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** (národní agentura pro daňovou správu) a **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI** (regionální generální ředitelství pro veřejné finance v Ploješti), proti občanskoprávnímu rozsudku [OMISSIS], který vydal Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și

fiscal (soud prvního stupně v Bukurešti - druhý občanskoprávní senát pro správní a daňové záležitosti) [OMISSIS], jenž se týká správní žaloby proti správnímu daňovému aktu - rozhodnutí č. 342/30.10.2014 a F-AG 815/30.05.2014.

2. [OMISSIS] [řízení]

CURTEA (odvolací soud),

V rámci projednávané věci uvádí následující:

I. Předmět sporu. Relevantní skutečnosti

3. Dne 1. dubna 2004 společnost World Comm Trading Gfz S.R.L. (dále jen „World Comm“) na jedné straně a skupina Nokia na straně druhé uzavřely standardní smlouvu o distribuci. Na základě tohoto smluvního vztahu společnost World Comm získala od skupiny Nokia různé produkty mobilních telefonů, které byly odvolatelce dodány z Finska, Německa, Maďarska a Rumunska.
4. Z hlediska DPH společnost Nokia pro prodeje z Finska, Německa a Maďarska (se kterými bylo nakládáno jako pořízení zboží uvnitř Společenství) používala, podle konkrétních případů, finské daňové identifikační číslo plátce DPH (FI01120389), německé a maďarské, zatímco pro dodání z Rumunska používala rumunské daňové identifikační číslo plátce DPH společnosti Nokia (RO23277168, jelikož byla osobou povinnou k dani registrovanou pro účely DPH v Rumunsku - dále jen „*NOKIA Rumunsko*“). Společnost Nokia se tedy podle konkrétního případu identifikovala daňovým čísly vydanými orgány Evropské unie, ale také rumunskými orgány, přestože se jednalo o jeden subjekt, který byl v rámcové smlouvě definovaný jako „*NOKIA Corporation*“.
5. Pro dodání zboží uvnitř Společenství společnost Nokia například vystavila faktury osvobozené od DPH za použití finského identifikačního čísla plátce DPH (FI01120389) a společnost World Comm přiznala DPH v Rumunsku prostřednictvím *přenesené daňové povinnosti* (obdobně byl stejný mechanismus použit i v případě pořízení zboží uvnitř Společenství z jiných členských států Evropské unie (například Německo nebo Maďarsko).

Pro dodání zboží z Rumunska společnost Nokia vystavila faktury s DPH se svým rumunským číslem (RO23277168) a společnost World Comm zúčtovala DPH jako odpočitatelnou.
6. Na základě uvedeného smluvního vztahu společnost Nokia na čtvrtletní bázi poskytovala společnosti World Comm různé bonusy za prodej zboží. Slevy byly společností Nokia poskytovány celosvětově při dosažení určitého objemu, který byl vypočítán nezávisle na místě prodeje produktů Nokia (Rumunsko nebo uvnitř Společenství).

7. Pro tyto slevy společnost Nokia Corporation čtvrtletně vystavovala pod svým finským daňovým identifikačním číslem plátce DPH (FI01120389) jednu fakturu s označením „minus“ a společnost World Comm zúčtovala DPH prostřednictvím použití mechanismu přenesení daňové povinnosti. Odvolatelka zúčtovala celkovou částku týkající se plnění uvnitř Společenství, a to i v případě, že některé zboží bylo dodáno z Rumunska spolu s daňovými fakturami, které byly opatřeny rumunským daňovým identifikačním číslem DPH společnosti Nokia (RO23277168).
8. V období od 1. dubna 2014 do 27. května 2014 byla společnost World Comm předmětem náhodné daňové kontroly, na jejímž základě odpůrce, regionální generální ředitelství pro veřejné finance v Ploješti, vydal daňový výměr č. F-AG 815/30.05.2014. Tímto daňovým výměrem byly odvolatelce stanoveny dodatečné platební povinnosti v celkové výši 821 377 lei (RON), konkrétně: DPH ve výši 576 045 RON, úroky z prodlení ve výši 158 925 RON a penále za prodlení ve výši 86 407 RON.
9. Daňové úřady uvedly, že společnost World Comm nesprávně evidovala opravu nároku na odpočet daně za celkovou slevu, kterou získala (a to jak za pořízení uskutečněná uvnitř Společenství, tak i za pořízení v tuzemsku) prostřednictvím přiznání jediné účetní položky: odpočitatelné DPH = vybrané DPH.
10. Daňové úřady měly za to, že společnost World Comm měla rozlišovat mezi dodáním v tuzemsku a uvnitř Společenství, a v důsledku toho daňové úřady neuznaly její nárok na odpočet DPH. Daňové úřady se domnívaly, že odvolatelka prostřednictvím evidování označení „minus“, namísto evidování snížení závazku vůči dodavateli, nesprávně snížila vybrané DPH o částku ve výši 576 045 RON.
11. Rozhodnutím č. 342/30.10.2014, přijatým odpůrkyní Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Národní agentura pro daňovou správu – Generální ředitelství pro vyřizování stížností) (dále jen „ANAF“), bylo odvolání odvolatelky World Comm proti platebnímu výměru zamítnuto jako neopodstatněné.
12. Žalobou zapsanou do rejstříku u Tribunalul București – Secția de contencios administrativ și fiscal dne 9. března 2015 se odpůrkyně, World Comm, domáhala proti odpůrcům, národní agentuře pro daňovou správu a regionálnímu generálnímu ředitelství pro veřejné finance v Ploješti, zrušení rozhodnutí č. 342/30.10.2014 a daňového výměru č. F-AG 815/30.05.2014.
13. Občanskoprávním rozsudkem č. 6360/05.10.2015, který vydal Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal (soud prvního stupně v Bukurešti - druhý občanskoprávní senát pro správní a daňové záležitosti), byla žaloba odvolatelky World Comm zamítnuta jako neopodstatněná.

Soud prvního stupně měl v zásadě za to, že daňové kontrolní orgány správně vyhodnotily, že odvolatelka měla evidovat DPH týkající se slevy obdržené pod položkou 4426=4427 označením „minus“ při pořízení zboží uvnitř Společenství,

zatímco při pořízení zboží v tuzemsku měla s označením „minus“ evidovat DPH týkající se slevy pod položkou 4426=401. Z tohoto důvodu bylo uvedeno, že pro částku odpovídající výši 73 751 339 RON, jež se týká pořízení zboží v tuzemsku, nemohou faktury týkající se slev poskytnutých společností Nokia s jejím finským daňovým identifikačním číslem plátce DPH představovat podpůrné doklady pro opravu základu daně, pokud jde o pořízení zboží v tuzemsku.

14. Proti tomuto rozsudku podala odvolatelka World Comm předmětné odvolání, přičemž uvádí, že jí byl protiprávně odepřen nárok na odpočet DPH.
15. Odvolatelka tvrdí, že oprava a s tím související nárok na odpočet DPH byly podmíněny fakturami vystavenými dodavatelem. Společnost Nokia vzala v úvahu smlouvu mezi stranami a v důsledku toho nepovažovala za nezbytné použít metodu rozdělení slev na základě toho, zda dodané zboží pocházelo ze Společenství nebo z tuzemska.
16. Odvolatelka v podstatě uvedla, že se na ni uplatňuje přílišný formalismus a že státní rozpočet není v důsledku způsobu, jakým smluvní strany vykazují své účetnictví, poškozen; namísto toho uvádí, že uplatňování zákona způsobem stanoveným daňovým orgánem by nezvratně ohrozilo její daňovou situaci z hlediska zásady neutrality DPH, neboť v době provedení daňové kontroly společnost Nokia ukončila svou činnost v Rumunsku, protože z informací zveřejněných na internetových stránkách Ministerul Finanțelor Publice (ministerstvo veřejných financí) vyplývalo její zrušení k 1. listopadu 2014, takže již neexistovala možnost, aby tato společnost fakturovala slevy pro dodání zboží v tuzemsku samostatně.

II. Relevantní právní ustanovení

II.1. Právo Unie

17. Článek 73 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice 2006/112“) (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1-118) stanoví, že při „dodání zboží nebo poskytnutí služby jiných, než jsou plnění uvedená v článcích 74 až 77, zahrnuje základ daně vše, co tvoří protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby, včetně dotací přímo vázaných k ceně těchto plnění“.
18. Článek 79 této směrnice stanoví, že základ daně nezahrnuje tyto položky: a) snížení ceny v podobě slevy za platbu předem; b) slevy a rabaty poskytnuté pořizovateli nebo příjemci, které obdrží v okamžiku uskutečnění plnění; c) částky, které osoba povinná k dani obdržela od pořizovatele nebo od příjemce na úhradu výdajů zaplacených jejich jménem a na jejich účet, o kterých účtuje jako o průběžných položkách.

19. Článek 90 směrnice 2006/112 stanoví, že „[j]e-li zaplacení ceny zrušeno nebo vypovězeno, je-li cena zcela nebo zčásti nezaplacena nebo je-li snížena po uskutečnění plnění, základ daně se přiměřeně sníží za podmínek stanovených členskými státy“.
20. Článek 83 směrnice 2006/112 stanoví následující: „Při pořízení zboží uvnitř Společenství je základ daně tvořen stejnými položkami, jaké se podle kapitoly [1] použijí ke stanovení základu daně při dodání stejného zboží na území dotyčného členského státu (...)“.
21. Článek 273 směrnice 2006/112 stanoví následující:

„Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

Možnost stanovená v prvním pododstavci nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad povinnosti stanovené v kapitole 3“.

II.2. Vnitrostátní právo

II.2.1. Codul fiscal (Daňový zákoník)

22. Rumunskou právní úpravou použitelnou v této oblasti je Legea nr. 571/2003 din [22 decembrie 2003] privind Codul fiscal (zákon č. 571/2003 ze dne 22. prosince 2003, jímž se zavádí daňový zákoník, dále jen „daňový zákoník“) ze dne 22. prosince 2003 (úřední věstník č. 927 ze dne 23. prosince 2003), který provádí ustanovení směrnice 2006/112 o dani z přidané hodnoty.
23. Podle ustanovení čl. 137 odst. 1 písm. a) daňového zákoníku: „základ DPH představuje (...) vše, co představuje protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, příjemce nebo třetí strany, včetně dotací přímo vázaných na cenu těchto plnění“.
24. Následně je v čl. 138 písm. c) daňového zákoníku uvedeno, že: „základ daně se snižuje (...) v případě, že slevy, rabaty, provize a další snížení ceny uvedené v čl. 137 odst. 3 písm. a) jsou poskytnuty po dodání zboží nebo poskytnutí služeb“.
25. Podle článku 138¹ odst. 1 nadepsaného „Základ daně při pořízení zboží uvnitř Společenství“ a platného v době uskutečnění těchto plnění:

„(1) Při pořízení zboží uvnitř Společenství je základ daně stanoven na základě stejných položek použitých v souladu s článkem 137 pro určení základu daně v případě dodání tohoto zboží v rámci státu. V případě pořízení zboží uvnitř

Společenství v souladu s čl. 130¹ odst. 2 písm. a) se základ daně stanoví v souladu s ustanoveními čl. 137 odst. 1 písm. a) a čl. 137 odst. 2“.

26. Ustanovení daňového zákoníku ve znění platném v době uskutečnění těchto plnění, ale také v době vydání napadených správních daňových aktů, která stanovila podmínky, za nichž musí osoba povinná k dani vystavit fakturu sama sobě, neupravovala situaci v projednávané věci, pokud jde o opravu základu daně.

Možnost, aby příjemce vystavil fakturu sám sobě za účelem opravy základu daně a odpočitatelné daně v případě, že dodavatel nevystaví opravnou fakturu (slevu), byla zavedena se vstupem nového daňového zákoníku v platnost - Legea č. 227/2015, zveřejněný v Monitorul Oficial č. 688 ze dne 10. září 2015. V důvodové zprávě zveřejněné společně s návrhem nového daňového zákoníku byla potřeba zavést tuto změnu vysvětlena v písm. G bodě 12 takto: „V situaci, která vede k opravě základu DPH, jakož i ukončení smlouvy, snížení ceny, odmítnutí, vrácení zboží a jiné, pokud dodavatel nevystaví fakturu, tak platná právní úprava nestanoví příjemci povinnost vystavit fakturu sám sobě za účelem opravy odpočitatelné daně“.

II. 2.3 Prováděcí ustanovení k daňovému zákoníku - H. G. č. 44/2004

27. V rámci vysvětlení k čl. 137 odst. 3 písm. a), který byl uveden výše, bod 19 odst. 1 Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal (prováděcí ustanovení k daňovému zákoníku) schválená H.G. [Hotărârea Guvernului (nařízení vlády)] č. 44/2004, zveřejněná v úředním věstníku č. 112 ze dne 6. února 2004, ve znění pozdějších změn a doplnění, platná v prosinci 2008, [stanoví následující]:

„Podle čl. 137 odst. 3 písm. a) daňového zákoníku nejsou slevy, rabaty, provize, zlevnění a další snížení ceny zahrnuty do základu daně, pokud jsou poskytovány dodavatelem/poskytovatelem přímo ve prospěch zákazníka v době dodání/poskytnutí a ve skutečnosti nepředstavují odměnu za službu nebo dodání zboží. Za tímto účelem bude na vystavené faktuře uvedena protihodnota dodaného zboží nebo poskytnutých služeb bez daně a na jiném řádku se poznamená částka, o kterou se sníží základ daně, která se odečte. Daň z přidané hodnoty se uplatní na výsledný rozdíl“.

28. Bod 20 odst. 1 a 2 H. G. č. 44/2004 stanoví, že:

„(1) V případech uvedených v článku 138 daňového zákoníku dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb opravují základ daně po dodání/poskytnutí nebo po fakturaci dodání/poskytnutí, a to i tehdy, pokud dodání/poskytnutí nebylo uskutečněno, ale situace uvedené v článku 138 daňového zákoníku nastanou po fakturaci a zaevidování do účetních dokladů osoby povinné k dani. Za tímto účelem musí dodavatelé/poskytovatelé vystavovat faktury, které mají označení „minus“ pokud je základ daně snížen, anebo bez označení „minus“ v případě, že je základ daně zvýšen, přičemž tyto faktury budou předány rovněž příjemci. Ustanovení tohoto odstavce se rovněž vztahují na dodávky uvnitř Společenství.“

(2) Příjemci jsou povinni opravit původně uplatněný nárok na odpočet podle čl. 148 písm. b) a čl. 149 odst. 4 písm. e) daňového zákoníku pouze pro plnění stanovená v čl. 138 písm. a) až c) a e) tohoto zákoníku. Ustanovení tohoto odstavce se rovněž vztahují na pořízení uvnitř Společenství“.

29. Bod 21 výše uvedených prováděcích ustanovení stanoví následující:

„Podle článku 138¹ daňového zákoníku se základ daně pro pořízení zboží uvnitř Společenství rovná základu daně zdanitelných dodání zboží uvnitř Společenství - uskutečněných v jiném členském státě, který zahrnuje položky uvedené v čl. 137 odst. 2 daňového zákoníku a nezahrnuje položky uvedené v čl. 137 odst. 3 daňového zákoníku, anebo je případně opraven v souladu s článkem 138 daňového zákoníku (...)“.

III. Důvody, které vedly soud k podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

III.1. Vyjádření účastníků řízení k právní otázce, která má být předložena Soudnímu dvoru

30. Odvolatelka World Com v podstatě uvádí, že zásada neutrality DPH je hlavní zásadou celé oblasti jak na vnitrostátní úrovni, tak na evropské úrovni, a předpokládá, že osoba povinná k dani může plně odečíst DPH uplatněnou na zboží a služby pořízené pro účely výkonu jejich zdanitelných činností (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 6. března 2008, *Nordania Finans a BG Factoring*, C-98/07, Sb. rozh., s. 11281, bod 19).

Na podporu svého stanoviska odvolatelka odkázala na body 23 až 25 rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-324/11, *Toth*, jakož i judikaturu Soudního dvora ve věcech C-408/98, *Abbey National*, bod 24; C-137/02, *Faxworld*, bod 37; C-25/03, *HE*, bod 70; C-439/04 a C-440/04, *Kittel*, bod 48; C-488/07, *Royal Bank of Scotland*, bod 15 a rozsudek Soudního dvora ze dne 13. prosince 2012, *Forposta* (C-465/11, EU:C:2012:801).

31. Odpůrkyně, národní agentura pro daňovou správu, uvedla, že není nezbytné předložit Soudnímu dvoru předběžnou otázku. Odpůrkyně uvedla, že čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES je proveden do vnitrostátního práva článkem 138 daňového zákoníku. Stejně tak poznamenala, že možnost snížení daňového základu prostřednictvím vystavení faktury sám sobě byla upravena vnitrostátními právními předpisy (v článku 155¹ Legea č. 571/2003 o daňovém zákoníku) a v článku 222 směrnice 2006/112/ES.

III.2. K první otázce

32. Zaprvé je třeba uvést, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Soudnímu dvoru byla formulována odvolatelkou World Comm. Curtea de Apel

(odvolací soud) přeformuloval první dvě otázky navržené odvolatelkou tak, aby tyto otázky odpovídaly potřebě výkladu unijního práva použitelného na projednávanou věc.

33. Curtea de Apel (odvolací soud) rovněž přihlédl k ustálené judikatuře Soudního dvora, podle které je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (rozsudek *Eon Asset Menidjunt*, C-118/11, EU:C:2012:97, bod 76).
34. Curtea de apel (odvolací soud) uvádí, že z ustálené judikatury vyplývá, že nárok osob povinných k dani odpočíst DPH, kterou jsou povinny odvést, a která je splatná či byla uhrazena za zboží nebo služby, které obdržely na vstupu, představuje základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (viz zejména rozsudky ze dne 25. října 2001, *Komise v. Itálie*, C-78/00, Recueil, s. I-8195, bod 28; ze dne 10. července 2008, *Sosnowska*, C-25/07, Sb. rozh., s. I-5129, bod 14 a ze dne 28. července 2012, *Komise v. Maďarsko*, C-274/10, Sb. rozh., s. I-7289, bod 42).
35. V projednávaném sporu se Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti) táže, zda společnost, které nebyly odepřeny věcné hmotněprávní podmínky pro odpočet DPH podle ustanovení směrnice 2006/112, ale formální podmínky evidence v daňových dokladech a přiznání k DPH, může být zbavena svého práva na opravu nároku na odpočet v důsledku bonusů poskytnutých dodavatelem, jelikož vnitrostátní právní úprava nebo správní praxe týkající se jejího uplatňování částečně bránily odpočtu DPH v případě, že dodavatel vystavil celkovou fakturu jak na zboží v tuzemsku, tak na zboží uvnitř Společenství dodané stejným hospodářským subjektem.
36. Článek 90 směrnice 2006/112 stanoví, že základ daně se přiměřeně sníží „za podmínek stanovených členskými státy“, takže při výkladu tohoto syntagmatu ve spojení se zásadou neutrality DPH vyvstává otázka slučitelnosti vnitrostátní právní úpravy (nebo správní praxe založené na nejasných právních předpisech) s tímto článkem, jelikož činí obtížným nebo dokonce nemožným odečíst DPH pokud daňová faktura vystavená dodavatelem uvnitř Společenství (jakožto zástupcem hospodářské skupiny, například v projednávané věci „NOKIA Corporation“) vykazuje celkovou slevu poskytovanou jak pro zboží uvnitř Společenství, tak pro zboží v tuzemsku dodané na základě stejné rámcové smlouvy, ale jsou zúčtovány jako pořízení z referenčního členského státu (členem skupiny s jiným daňovým identifikačním číslem plátce DPH, než je daňové identifikační číslo plátce DPH na faktuře týkající se slevy, v projednávané věci „NOKIA România“).

Podmínkou uloženou vnitrostátními orgány bylo, aby příjemce slevy předložil samostatné daňové faktury na základě původu, tuzemského nebo uvnitř Společenství, pořízeného zboží, přičemž pro plnění evidované jako pořízení z

Rumunská nebyla uznána celková slevová faktura vystavená s daňovým identifikačním číslem plátce DPH spojeným s dodávkami uvnitř Společenství, ačkoli se všechny týkají stejné rámcové smlouvy.

37. [OMISSIS] [znění první otázky, která je uvedena ve výroku].

III.3. Ke druhé otázce

38. Soud kromě toho uvádí, že v době, kdy bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o odvolání plátce daně v rámci systému správních opravných prostředků podle vnitrostátního práva, dodavatel NOKIA ukončil svou činnost v Rumunsku (prostřednictvím vymazání z rejstříku jako osoby povinné k dani v Rumunsku s daňovým identifikačním číslem plátce DPH RO23277168), přičemž tedy vyvstává otázka, zda je za konkrétních okolností projednávané věci možné odepřít příjemci bonusu nárok na odpočet, neboť dodavatel již nemůže snížit základ daně u zdanitelných dodání zboží a tedy nemůže u státu uplatnit nárok na vrácení přeplatku DPH.
39. Za těchto okolností vyvstává otázka, zda zásada proporcionality brání tomu, aby byl příjemci odepřen nárok na odpočet DPH v poměru k hodnotě slevy poskytnuté dodavatelem v případě, že tento dodavatel ukončil svou hospodářskou činnost v Rumunsku (prostřednictvím vymazání z rejstříku jako osoby povinné k dani s daňovým identifikačním číslem plátce DPH (RO23277168) a již nemůže snížit základ daně u zdanitelných dodání zboží za účelem vrácení přeplatku DPH.
40. V této souvislosti, pokud jde o nezbytnost předložit tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, odpůrkyně ANAF uvedla, že odvolatelka měla možnost využít vystavení faktury sama sobě v souladu s článkem 155¹ daňového zákoníku, ale výslovně byla tato možnost zavedena do vnitrostátní právní úpravy souběžně se vstupem nového daňového zákoníku v platnost – Legea č. 227/2015, zveřejněného v úředním věstníku č. 688 ze dne 10. září 2015 (viz bod 26 tohoto předkládacího rozhodnutí).

Vyvstává otázka, zda článek 90 směrnice 2006/112, který určení konkrétních podmínek, za kterých se snižuje základ daně, ponechává na volném uvážení členských států, ukládá členským státům povinnost přijmout *jasné a předvídatelné právní předpisy* z hlediska formálních a hmotněprávních podmínek, při jejichž absenci nemůže být oprávněně odepřen nárok pečlivého a obezřetného plátce daně, kterým se odvolatelka World Comm zdá být, z důvodu, že má k dispozici opravný prostředek v právním ustanovení, které je použitelné analogicky nebo prostřednictvím extenzivního výkladu (který není založen na správní praxi nebo na ustálené judikatuře soudů), aby dosáhl požadovaného výsledku (v projednávaném věci postup spočívající ve vystavení faktury sám sobě před přijetím nového daňového zákoníku).

41. [OMISSIS] [znění druhé otázky, která je uvedena ve výroku]

IV. Závěry. Procesní opatření

42. Curtea (odvolací soud) se domnívá, že rozhodnutí o zrušení správních daňových aktů, kterými byl odvolatelce odepřen nárok na odpočet DPH, závisí na výkladu, který Soudní dvůr podá ve vztahu k výše uvedeným právním otázkám.
43. Pokud jde o nezbytnost předložit věc Soudnímu dvoru, Curtea (odvolací soud) kromě podmínky relevantnosti předběžné otázky pro vyřešení právních otázek nezbytných k rozhodnutí ve věci zdůrazňuje zaprvé skutečnost, že ustanovení unijního práva, na které odkazuje předběžná otázka, nebylo dosud předmětem výkladu, a tudíž tento soud není zbaven povinnosti předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 27. března 1993, [*Da Costa*, 28 až 30/1962, Recueil], s. 63).
44. Zadržet se Curtea (odvolací soud) domnívá, že správné použití unijního práva v projednávané věci není tak zřejmé, že aby nebyl ponechán prostor pro žádné rozumné pochybnosti, a v důsledku toho není Curtea (odvolací soud) dána možnost nepředložit Soudnímu dvoru otázku týkající se výkladu unijního práva, která vyvstala při jednání před tímto soudem (rozsudek *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, bod 37 a citovaná judikatura) a vyřešit ji na vlastní zodpovědnost (rozsudek *Cilfit a další*, 283/81, EU:C:1982:335, bod 16). Z tohoto důvodu se v projednávané věci neuplatní doktrína *acte clair*.
43. Zatřetí, rozsudek, který bude vydán v projednávané věci, je v rámci vnitrostátních opravných prostředků konečný, a tudíž podle čl. 267 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie je Curtea (odvolací soud) za výše uvedených podmínek povinen obrátit se na Soudní dvůr ohledně výkladu unijního práva, jež je v projednávané věci relevantní.
46. [OMISSIS] [procesní postup, přerušení řízení]

Z TĚCHTO DŮVODŮ,

JMÉNEM ZÁKONA,

ROZHODL TAKTO:

Částečně vyhovuje žádosti o podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropské unie.

Podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

1. Brání článek 90 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a zásada neutrality DPH takové vnitrostátní právní úpravě (nebo správní praxi založené na nejasných právních předpisech), která společnosti odepírá nárok na odpočet DPH v poměru k hodnotě slevy uplatňované na dodání zboží v tuzemsku z důvodu,

že daňová faktura vystavená dodavatelem uvnitř Společenství (jakožto zástupce hospodářské skupiny) vykazuje celkovou slevu, která je poskytována jak na zboží uvnitř Společenství, tak na zboží v tuzemsku dodané na základě stejné rámcové smlouvy, ale evidované jako pořízení z referenčního členského státu (členem skupiny s jiným daňovým identifikačním číslem plátce DPH než je daňové identifikační číslo plátce DPH na faktuře týkající se slevy)?

2) Je-li odpověď na první otázku záporná, brání zásada proporcionality tomu, aby byl příjemci odepřen nárok na odpočet DPH v poměru k hodnotě slevy celkově poskytnuté dodavatelem uvnitř Společenství v případě, že místní dodavatel (člen téže skupiny) ukončil svou hospodářskou činnost a již nemůže snížit základ daně u zdanitelných dodání zboží prostřednictvím vystavení faktury se svým vlastním daňovým identifikačním číslem plátce DPH za účelem vrácení přeplatku DPH?

[OMISSIS]

PRACOVNÍ DOKUMENT